

RONDOM

Februari 2021

de
G
P
E
S
h
f

2021 een nieuw jaar

*Het valt niet mee het duister in te lopen
als het licht van hoop zo zachtjes schijnt.
Ja, je wilt geloven en ook hopen
maar hoe te gaan als 't licht verdwijnt?*

*Het valt niet mee om zich alleen te voelen
als ook onzekerheid je pad omgeeft.
Als de berichten in je blijven woelen
en weinig licht je flauw omgeeft.*

*Maar dan de stem die ons blijft zeggen:
'Vergeet het niet, Ik blijf je trouw.
Je mag je handen in de mijne leggen
en met mijn licht beschijn ik jou.'*

*Ik mag die woorden niet vergeten.
Ook als het licht maar zachtjes schijnt.
Bij elke stap mag ik nog weten
dat deze lichtbron nooit verdwijnt.*

*Dan bid ik zacht: 'Heer neem mijn hand
en wees mijn licht in 't donkere land.'*

Diny Beijersbergen - Groot

Kerkdiensten

van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken

zondag 07 februari	10:00 uur	ds. Ellie Boot/bevestiging ambtsdragers Collecten: Eigen Diaconie en Eredienst
zondag 14 februari	10:00 uur	drs. Erik Idema, Nijkerkerveen Collecten: Stichting Voorkom en Muziek en Liturgie
zondag 21 februari	10:00 uur	ds. Ellie Boot/40-I Collecten: Kerk in Actie en Eredienst
zondag 28 februari	10:00 uur	ds. Ellie Boot/40-II Collecten: Nijkerks Diaconaal Beraad en Vorming & Toerusting
zondag 07 maart	10:00 uur	ds. Marleen Kool, Baarn/40-III Collecten: Kerk in Actie en Onderhoud Gebouw
zondag 14 maart	10:00 uur	ds. Ellie Boot/40-IV Collecten: Kerk in Actie en Jeugd- en Jongerenwerk
zondag 21 maart	10:00 uur	ds. Pieter Terpstra, Heemstede/40-V Collecten: Kerk in Actie en Eredienst
zondag 28 maart	10:00 uur	ds. Ellie Boot/Palmzondag Collecten: Stichting Moederzorg en het Pastoraat
	19:00 uur	Vesperteam Collecte: Leger des Heils

Agenda

woensdag 24 februari	20:00 uur	College van kerkrentmeesters
dinsdag 02 maart	09:30 uur	Pastorale raad
donderdag 04 maart	20:00 uur	Diaconie
donderdag 11 maart	19:30 uur	Pauluscentrum Hoe joods is een christen door Fred Kok
woensdag 24 maart	19:30 uur	de Kopperhof Film Oerijssel Vragen over de tijd voor de kerstening In hoeverre zijn oude gebruiken nog zichtbaar?
donderdag 25 maart	20:00 uur	Moderamen

Uit de gemeente

Met **Vera de Boer** gaat het naar omstandigheden redelijk goed. Elders in dit blad schrijft zij er zelf iets over.

Margot Schouten is in december begonnen aan een zestal nieuwe chemokuren, in de hoop dat deze wel zullen aanslaan. In februari volgt weer een gesprek met de oncoloog in het Meander.

Tini Goedhart is inmiddels verhuisd van het Zonnehuis in Doorn naar Verpleeg- en gasthuis Sint Elisabeth in Amersfoort. Ze heeft nu nog een kleine kamer en is in afwachting van een appartement. Het is de bedoeling dat ze hier zal blijven wonen. Het revalideren na haar heupoperatie gaat langzaam, maar gestaag. Ze weet dat ze niet terug zal kunnen naar haar huis in Hoevelaken. Gelukkig heeft ze veel contact met haar medebewoners en met het zorgpersoneel. Vanwege corona mag slechts een persoon bij haar op bezoek komen; dat is haar dochter.

Egbert Berends heeft een aantal dagen in het ziekenhuis doorgebracht vanwege een forse blaasontsteking, een urineweginfectie en vocht achter de longen. Gelukkig werd hij negatief getest op corona. Na een antibioticumkuur mocht hij weer naar huis, waar hij probeert de energie terug te krijgen, die toch door zo'n infectie in snel tempo weer minder wordt.

Teun van Velsen tobt al een tijdje met zijn gezondheid. Hij moet 3x in de week naar het Meander voor een nierdialyse, wat op zich al zwaar is. Nu blijkt dat er ook nog een bijnier operatief moet worden verwijderd. Hij wacht hiervoor op een oproep. Dit in voorbereiding op een niertransplantatie, die hopelijk niet al te lang meer op zich laat wachten. Teun en Betsy wonen nu zo'n drie jaar in Hoevelaken en voelen zich prima thuis bij de Eshof. Zij vroegen mij vooral te vermelden hoe blij zij zijn met alle lieve mensen om hen heen, die naar hen omkijken.

Op 31 december onderging **Annemieke Huurdeman** een ingrijpende borstoperatie. De operatie is geslaagd en gelukkig mocht ze de volgende dag weer naar huis, waarna een week later de uitslag volgde. Geen tumorcellen gevonden, luidde de mededeling van de oncoloog. Deze gunstige uitslag geeft Annemieke moed om de rest van het traject bestaande uit een serie bestralingen en immuuntherapie te ondergaan. Elke behandeling is weer een stapje dichterbij de finish, zoals ze zelf zegt.

Met **Joke van de Pol** gaat het na haar val van de trap gelukkig de goede kant op. De gehoorschade zal waarschijnlijk blijvend zijn en ze heeft zo af en toe nog last met het vinden van haar evenwicht. Toch wandelt ze al weer dagelijks (voorlopig nog met rollator) zo'n 5 km. Zelf is ze heel erg blij en dankbaar dat het zo is afgelopen en dat er nog steeds vooruitgang zichtbaar is.

Fredo Lubbers is een aantal keren gevallen. Hij zit daarom nu ook in een rolstoel. Omdat zijn hart niet toelaat dat hij geopereerd wordt wil Fredo ook niet meer naar het ziekenhuis voor verder onderzoek. Hij heeft wel veel pijn, die door morfine zo goed mogelijk onder controle wordt gehouden. Er wordt gelukkig goed voor hem gezorgd in de Lisidunahof.

Kees van Duijn kreeg op 4 januari een CT-scan in het Meander Medisch Centrum. Die wees uit dat de kuren aansloegen en dat de uitzaaiingen naar de lever en naar andere organen leken te zijn verdwenen, terwijl de tumoren op en aan de alvleesklier leken te verschrompelen. Het was geweldig nieuws dat ook de oncoloog heel bijzonder vond. Inmiddels heeft Kees er alweer drie kuren op zitten. Ook voor februari staan er drie gepland.

Betsy Kilsdonk tobt al lange tijd met een gebroken rugwervel. Ze heeft ruim acht weken in een revalidatiecentrum in Spakenburg gelogd om via fysiotherapie weer mobieler te worden. Hierna kwam ze in december achttien dagen thuis, maar daar ging het toch niet en ze moest opnieuw voor revalidatie worden opgenomen. Deze keer op de COVID-afdeling in De Pol in Nijkerk, want inmiddels bleek ze besmet te zijn. Ze is nu weer thuis. Het gaat redelijk, maar lopen en staan lukken nog nauwelijks. Ze hoopt thuis met fysiotherapie langzaam maar zeker weer mobieler te worden.

We wensen allen die het moeilijk hebben, hier genoemd of niet genoemd, alle kracht, moed en vertrouwen toe om door te gaan en niet de moed te verliezen. Laten we proberen lichtpuntjes te zijn voor elkaar in deze donkere tijden.

FELICITATIES

Onderstaande echtparen vierden in de afgelopen maanden een huwelijksjubileum, respectievelijk 12,5, 40 en 55 jaar:

12 december: Dhr. en mevr. Hoksbergen-Wiegerink, 40 jaar.

15 december: Truus en Piet Braam-van Dasler, 55 jaar.

18 december: Anneke en Bas Schreuders-Keuning, 40 jaar.

20 december:

Hanneke en Ron Van Doorn-van Gelder, 12,5 jaar.

5 januari: Anja en William Bouw-Hendriksen, 12,5 jaar.

10 januari: Elza en Roy Ipenburg-Timmer, 12,5 jaar.

23 januari: Saskia en Jan van Deuveren-Kok, 40 jaar.

30 januari: Dhr. en mevr. van Wessel-van der Heiden, 40 jaar.

1 februari: Ed en Wayne van den Bor, 12,5 jaar.

6 februari: Ina en Perry van Os-Jansen, 40 jaar.

Alle bruidsparen van harte gefeliciteerd namens de Eshofgemeente en nog veel mooie jaren met elkaar toegevenst.

**IN GEDACHTENIS:
JACOBA MARGARETHA VERSCHUUR-
KROES
19 JULI 1953 – 4 DECEMBER 2020**

Op 4 december 2020 overleed Margreet Verschuur-Kroes. Ze is 67 jaar geworden.

Margreet werd op 19 juli 1953 geboren in Veenendaal. Ze kon goed leren en ging na de middelbare school naar de universiteit om psychologie te studeren.

In 1979 leerde ze in Utrecht Jan Verschuur kennen. Ze trouwden op 30 juni 1988 en gingen vanaf de geboorte van Louisan wonen op de Otwardplaats in Hoevelaken, het dorp waar Jan was geboren en getogen. Hier werd later ook Christoffel geboren.

Margreet was jarenlang mantelzorger voor haar ouders in Veenendaal. Daarnaast werkte ze in de zorg met mensen met een beperking. Ze was bescheiden, lief en zorgzaam.

In 2010 werd Margreet ziek.

Ze bleek een tumor in haar nek te hebben, waar ze aan geopereerd is en later in 2012 nog veel bestralingen voor heeft gehad. Alles leek daarna goed te gaan, maar in

september 2019 bleek dat de kanker was teruggekomen. Vele behandelingen volgden. Ze hielpen het einde uit te stellen, maar er bleek niets te zijn wat afdoende hielp. 2020 werd een bewogen jaar. Gelukkig kon Margreet, tussen de behandelingen door, de bruiloft meemaken van Christoffel en Henrianne.

In haar ziekteperiode vond Margreet houvast in het gebed dat bekend staat onder de naam 'serenity prayer': 'God, geef me de kalmte om te aanvaarden wat ik niet kan veranderen, de moed om te veranderen wat ik kan veranderen en de wijsheid om tussen deze twee onderscheid te maken.'

Op vrijdag 11 december namen we afscheid van Margreet in de Lichtzaal van crematorium Amersfoort. Aan Jan en aan Louisan, Christoffel en Henrianne wenssen we de kalmte, moed en wijsheid toe van het gebed dat Margreet dierbaar was; en liefdevolle herinneringen die troost bieden in verdriet.

**IN GEDACHTENIS:
JUDITH SMIDT-BROUWER
12 MEI 1937 – 11 DECEMBER 2020**

Op 11 december overleed Judy Smidt in de leeftijd van 83 jaar.

Judy werd geboren in Den Haag. Al jong was ze in kunst en expressie geïnteresseerd; in haar jeugd volgde ze dansles en deed ze aan cabaret. Later in haar leven pakte ze het schilderen op. In 1960 trouwde ze met Jos. Samen kregen ze twee zoons, Maarten en Rob; twee schoondochters, Gea en Hetty; en twee kleinzoons, Matthijs en Jelle.

Met Jos woonde ze jarenlang aan de Prinsenhof in Hoevelaken. In 2011 bleek hij longkanker te hebben. In oktober van dat jaar overleed hij, kort voor zijn 84ste verjaardag. Er volgden lastige jaren voor Judy waarin ze hard haar best deed het leven alleen goed vol te houden. De laatste jaren van haar leven woonde ze alleen in de Stoutenborgh aan de Sportweg, waar ze het naar haar zin had en van fijne burens kon genieten.

Minder ging dat genieten door problemen met haar darmen en door nog andere fysieke klachten zoals migraine, waar ze haar hele leven mee toebde. Door dat laatste was kerkbezoek voor haar slecht te doen, van de drukte kreeg ze regelmatig hoofdpijn.

In haar laatste levensjaar ging ze vanaf het begin van de ene naar de andere darmklacht. Het was een lange weg van telkens onderuit gaan en weer opkrabbelen. Toen er in het voorjaar van 2020 ook nog een herseninfarct bij kwam, werd het leven wel heel zwaar. Ze kon haar rechterarm en –been niet meer gebruiken en ook spreken ging nauwelijks meer. Toch vond ze ook toen de kracht om zich bij elkaar te rapen en verder te gaan.

Vanaf september woonde ze in verzorgingshuis Ruimzicht in Barneveld, eindelijk weer tussen haar eigen spullen, waar ze heel gelukkig mee was. Maar haar gezondheid was broos. Ten slotte versnelde corona het einde.

Als ik aan Judy denk, zie ik een vrouw voor me met een stralend gezicht. Wanneer Judy blij keek, lachte alles in haar mee. En ik zie iemand die, zeker ook in dat laatste jaar, heel dankbaar was voor alle blijken van meeleven – vooral kaarten, die ze ook echt in grote hoeveelheden kreeg aangezien bezoek een groot deel van de tijd door de pandemie niet mogelijk was. Ze was trots op mooie kleding, maar tegelijk vaak onzeker. Vooral aan haar familie vroeg ze om aandacht; naar buiten toe was ze veelal bescheiden en wilde ze niet in de belangstelling staan, ook al gaf haar lichamelijk lijden er aanleiding toe.

Op 17 december namen we afscheid van Judy in de Lichtzaal van crematorium Amersfoort. De familie was er blij mee dat ondanks de maatregelen er gelegenheid was de aanwezigen de nodige aandacht te schenken. Het was voor de ouder wordende familieleden en vrienden een goed ontmoetingsmoment. En dankzij de huidige digitale techniek konden Judy's oudere broer Hans met zijn vrouw Debby en kinderen Carol en Mark dit afscheid vanuit hun woonplaats in Florida volgen.

Aan Maarten en Gea, Rob en Hetty, Matthijs en Jelle en Jera van harte de kracht gewenst die nodig is om verder te leven zonder Judy's stralende lach en al het andere wat haar tot een liefdevolle moeder, schoonmoeder en oma maakte.

**IN GEDACHTENIS:
HENDRIK VAN DEN TOP
29 SEPTEMBER 1942 – 3 JANUARI 2021**

Op zondag 3 januari overleed Henk van den Top, 78 jaar oud. Hij leefde naar zijn zeggen al ruim vijf jaar in blesseurtijd; zijn gezondheid was al jaren niet goed. Hij was er dankbaar voor dat hij zijn echtgenote Atie die mindervalide was tot het einde kon verzorgen. Zij overleed in juni 2019.

Atie en Henk hadden twee dochters, Diana en Muriël. Met hen beiden en met de schoonzons Eddy en Bert en de kleinkinderen Erik en Dennis (met zijn vriendin Daphne), Myrthe en Brent en Joy vormden Atie en Henk een hecht gezin.

Zelf heb ik Henk gekend als een evenwichtige, rustige, rijzige man met een innemende lach en vriendelijke ogen. Een hartelijk iemand die de dingen die hij deed, nauwgezet en grondig deed. In zijn werkzame leven was hij op het laatst adjunct directeur van De Klepperman en daarna interim directeur op landgoed Lauswolt in Beetsterzwaag, Friesland. Maar dit was hij niet zomaar geworden. Hij vertelde me een keer dat hij een lange weg was gegaan om hier uit te komen; 'als jongen deugde ik nauwelijks.' Omdat hij kon leren, mocht hij naar de MULO, maar had daar zelf geen zin in. Na anderhalf jaar probeerde hij de landbouwschool, opgegroeid als hij was op een boerenbedrijf, maar ook dat werd niets. Toen hij met de opleiding stopte, moest hij in dienst. Een half jaar uitzending naar Nieuw-Guinea heeft hem veel geleerd en gevormd. Eenmaal terug in Nederland ging het met werken en leren beter. Vijftien jaar werkte hij op kantoor, terwijl hij intussen opleidingen deed als boekhouden en Master of Business Administration. Daardoor lukte het hem om op te klimmen naar het management.

Henk heeft zich jarenlang ingezet als vrijwilliger. Hij was mede oprichter van de Stichting Welzijn Ouderen (later Sigma) en actief voor de Hulpdienst Hoevelaken, Blits jongerenwerk en Proef Amersfoort. Hij vond het belangrijk zich

als vrijwilliger in te zetten. Als mensen zijn we immers verantwoordelijk voor de wereld en onze naaste; er is geen God die aan touwtjes trekt en onze problemen oplost. Als er een God is, dan in de betrokkenheid, warmte en compassie die mensen voor elkaar opbrengen.

'Wat je zaait, zul je oogsten', was zijn levensmotto. Het bepaalde hoe hij met mensen omging. In de laatste jaren had hij moeite met het leven omdat hij naar zijn zin te weinig voor anderen kon betekenen. Het heeft zijn mildheid doen groeien en tegelijk zijn zelfrelativering. Toch had het leven veel betekenis voor hem door de intense contacten met wie hem lief waren. Hij was er klaar voor om het leven te verlaten – en tegelijk hing hij eraan.

Op maandag 11 januari hebben we afscheid van Henk genomen in een bijeenkomst in de Lichtzaal van crematorium Amersfoort.

Diana en Muriël en hun gezinnen en ieder die Henk mist wensen we van harte sterkte toe om te leven met het gemis.

**IN GEDACHTENIS:
JAN VAN LEIJENHORST
25 DECEMBER 1940 – 8 JANUARI 2021**

Op vrijdag 8 januari overleed Jan van Leijenhorst. Hij werd 80 jaar op 25 december, een dag waarop hij zich niet zo lekker voelde. Een test wees uit dat hij en Truus beiden het Coronavirus hadden opgelopen. Het leek eerst goed te gaan, maar na een week werd het minder met Jan en moest hij naar het ziekenhuis. Daar bleek hij ook een dubbele longontsteking te hebben. Na enkele onzekere dagen ging het de verkeerde kant op. Jan was op het laatst heel rustig en nam bewust afscheid van Truus en van zijn kinderen en kleinkinderen.

Jan is geboren en getogen in Hoevelaken op Ons Belang en komt uit een gezin van zes kinderen. Zijn werkzame leven begon al vroeg: direct na de basisschool! Via verschillende banen werd hij ten slotte uitvoerder in de wegenbouw.

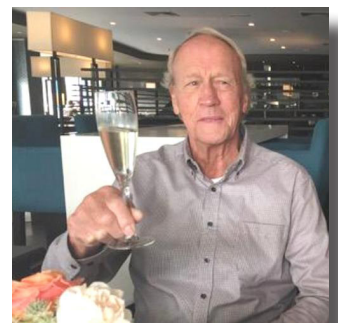
Op zijn 57ste kon hij met pensioen, wat hij graag deed. Werken was voor hem meer plicht en last dan levensvervulling.

In 1963 trouwde hij met Truus Hofman. Een aantal jaren woonden ze in Soesterberg, waar beide

dochters Evelien en Liesbeth zijn geboren. Jan wilde echter graag terug naar Hoevelaken. In 1978 lukte dat: ze schreven zich in voor Plan Overhorst en kregen een woning op het Hemelricplaats.

Jan sportte graag. Hij voetbalde jarenlang en werd daarna scheidsrechter. Een tijd lang was hij leider van de A1 van SC Hoevelaken, waar beide schoonzons Wilco en Jan in speelden.

Ook fietste en wandelde hij graag samen met Truus, speelde

hij tennis en was hij vele jaren lid van schietvereniging Frans Tromp.

Jan was een man die hield van vaste structuur. Hij was iemand van weinig woorden en een goede organisator, waar hij zeer om werd gewaardeerd bij de verenigingen waar hij lid van was. Wie hulp nodig had, kon op hem rekenen. Lastiger vond hij het om zelf hulp te aanvaarden. Hij hield de dingen graag in eigen hand en wilde niet afhankelijk zijn. Soms was hij moeilijk te peilen: hij zei niet zo gauw wat er in hem omging. Hij was een gevoelig iemand, had moeite met spanning en ruzie en deed altijd zijn best om die uit de weg te ruimen.

Met de kleinkinderen had hij een fijne band. Door zijn vroege pensionering konden ze over en weer jaren van elkaar genieten.

Bij het afscheid op 15 januari was er veel verdriet om het onverwachte afscheid, maar ook een gevoel van dankbaarheid: Jan heeft na zijn pensionering op 57-jarige leeftijd 23 jaar volop genoten van vrijheid, sport, verenigingsleven en zijn gezin.

Aan Truus, Evelien, Liesbeth, partners Wilco en Jan en aan de kleinkinderen wensen we van harte sterkte toe om een goede weg te gaan met het plotselinge verlies van Jan.

IN GEDACHTENIS: MANNES VAN DEUVEREN 30 JUNI 1933 – 16 JANUARI 2021

Op zaterdagavond 16 januari overleed Mannes van Deuveren, onder ons bekend als Max. Hij werd 87 jaar oud. Zijn einde kwam plotseling. 's Morgens vroeg op 16 januari was hij benauwd en werd naar het ziekenhuis gebracht. Daar bleek hij een forse longontsteking te hebben. In de loop van de dag verslechterde zijn situatie en op de avond van dezelfde dag is hij overleden.

Max was getrouwd met Riet Fles, met wie hij meer dan 65 jaar samen is geweest. Ze kregen vier kinderen, onder wie een pleegdochter. In de loop van de jaren zijn er vijf kleinkinderen en acht achterkleinkinderen bij gekomen. Een groot verdriet in hun leven was het overlijden van Nanda in 1989 en in 2015 van Annemiek.

Max was in zijn werkzame leven docent Duits en economie. Kennis overdragen was voor hem een roeping en een passie, hij deed het zijn hele leven lang en kon geweldig vertellen.

Maatschappelijk was Max in de loop van zijn leven heel actief. Niet voor niets heeft hij een onderscheiding ontvangen voor al het werk in dienst van de gemeenschap dat hij in zijn leven heeft gedaan. Zo is dankzij Max en Kees van Duijn De

Lindenhof gebouwd. Samen richtten ze de WOH (Woongroep Ouderen Hoevelaken) op: een woongroep waarin het naar elkaar omzien centraal stond. De uitvoering vroeg een lange adem, maar het plan is uiteindelijk geslaagd.

Ook in de Stichting Historisch Hoeflake was Max actief. En in de kerk heeft hij in de loop van de jaren heel wat functies vervuld. Zo stond hij aan de wieg van het ontstaan van de Buitengewone Wijkgemeente in Wording, wat later de Eshofgemeente is geworden.

Toen Max belijdenis deed, kreeg hij woorden mee uit de brief van Paulus aan de christenen in Filippi: 'Ik ben ervan overtuigd dat hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus.' (Fil 1,6) De woorden hebben hem zijn hele leven vergezeld. Hij hoorde er een belofte in: ook aan hem was God 'dit goede werk' begonnen; Max probeerde zoveel hij kon God in zijn leven zichtbaar te maken. En ook voor hem zou er een voltooiing zijn – hoe je ze die ook maar mag voorstellen. 'Misschien zie ik de meiden wel weer, op wat voor manier dan ook,' zei hij.

Op zaterdag 23 januari was er in de Eshof een dankdienst voor zijn leven. Wim Jan had van tevoren enkele liederen ingezongen en opgenomen. Ze waren prachtig om naar te luisteren. 'Zo vriendelijk en veilig als het licht, zoals een mantel om mij heen geslagen, zo is mijn God' – in dit geloof vonden Riet en Max elkaar. Ook zong Wim Jan woorden uit de requiemmis op muziek van Gabriel Fauré: Pie Jesu Domine, dona eis requiem sempiternam (lieve Heer Jezus, geef hun eeuwige rust).

Hierna is Max begraven op de Algemene Begraafplaats in de grafkelder die nog door zijn vader is gemetseld.

We wensen Riet, Elly en Gijs, Wim Jan en AnneLien, de kleinkinderen en achterkleinkinderen en ieder die Max mist heel veel sterkte toe.

LEVENSEINDE GEERTRUIDA VAN REENEN-VAN DER HEIDEN 5 JUNI 1932 – 3 JANUARI 2021

Graag wil ik hier ook Truus van Reenen noemen. Op 3 januari overleed ze, 88 jaar oud. Ze was de echtgenote van Meertien van Reenen die van 1986 tot 1994 predikant was in de Eshof. Meertien is al in 2013 overleden.

Truus en Meertien hebben niet hier in Hoevelaken gewoond, maar waren in de jaren waarin Meertien verbonden was aan de Eshofgemeente nauw met het dorp verbonden. Truus was een hartelijke en warme vrouw. Met Meertien kreeg ze vier zoons, Hanne, Kees, Meertien en Arjen en twee kleinkinderen, Ruben en Saar. De laatste paar jaar van haar leven ging Truus geestelijk achteruit en woonde ze in een zorginstelling.

Op zondag 17 januari tekenden we een kaart voor haar kinderen en kleinkinderen. We wensen hun van harte sterkte toe met het verlies.

Nel Stoffelsen en Ellie Boot

Kerkdienst en liturgie

Terugblik op de dagen rond Kerst: 'geef licht – het goede leven met elkaar delen'

Advent en Kerst waren wonderlijke tijden in 2020. Er was veel wat niet kon. Ook als Eshofgemeente konden we verschillende dingen niet door laten gaan. Van de leuke plannen om het thema van de dagen rond Kerst uit te voeren, kwam niet zoveel terecht.

Zó kun je ernaar kijken.

Je kunt ook kijken naar wat er wel kon. Op wat voor manieren konden we het thema, 'geef licht – het goede leven met elkaar delen', wél concreet maken? Wanneer we alles op een rij zetten, is er ondanks de lockdown veel gebeurd. Het één meer, het ander wat minder verbonden met het thema.

De kinderen van de basiscatechese hebben les gehad over de Voedselbank en zelf etenswaren bijeen gebracht om via de Voedselbank met mensen te delen.

Contactpersonen, ouderlingen en diakenen brachten bij iedereen een kaart met een kerstgroet. Daarop was een foto te zien van het glaskunstwerk dat Herman Julsing maakte bij de kleuren van het kerkelijk jaar. Ben de Graaf bedacht er een tekst bij: 'Als het Kerstlicht door de kerkelijke kleuren breekt, is het God die jou de hand toesteeft.'

Op de vier Adventszondagen was er om 17.00 uur een vesper waar ieder die wilde naar toe kon komen. Dat is het voordeel van de vespers: er is geen uitnodigingsbeleid nodig.

Gemiddeld komen er tussen de 15 en 25 mensen, dus we bleven zonder moeite onder het afgesproken aantal van 30 kerkgangers. Het thema van de vieringen was 'aanstootgevend licht'.

De 'kerstmiddag voor genodigden' vond plaats op vrijdag 18 december. Het was weliswaar een viering zonder genodigden, maar online kon ieder die dat wilde en kon, meevieren. De diaconie bracht bij 130 mensen, twee keer zoveel als anders, een leuke en lekkere Kerstattentie.

Via de ZWO en de doos van 'kinderen voor kinderen' (de doos waarin kinderen hun collectegeld doen) is er aandacht geweest voor vluchtelingen. Die aandacht zet zich ook dit jaar voort, zoals te merken zal zijn in de kerkdienst van 21 februari en zoals we hieronder en elders in dit kerkblad kunnen lezen.

Vanuit de ZWO werd er een speurtocht voor kinderen opgezet: ze konden door het hele dorp sterren zoeken en de letters die in de sterren stonden, noteren. Met de uitkomst konden ze een kribbe vinden en een prijs winnen.

Herman Julsing bracht spontaan een glaskunstwerk in voor de Adventstijd en daarna een ander glaskunstwerk voor de Kersttijd. Kirstin Reiling schreef er hoopvolle gedachten bij. Ze zijn terug te vinden in de Rondom van december/januari en in de nieuwsbrieven.

Het project van de 'geheime engelen' was voor de meeste mensen zeer geslaagd. Diana Kneppers-Doornekamp schreef hierover een impressie in de eerste nieuwsbrief van dit jaar

(van 8 januari 2021). Op een andere, nieuwe manier zullen we ook in de Veertigdagentijd engelen zien vliegen! Ook hierover is elders in dit kerkblad (en in de nieuwsbrieven) meer te lezen.

Ik ben vast nog wel iets vergeten. Hopelijk hebben al deze dingen samen, naast de online kerkdiensten, een beetje bijgedragen aan ons gevoel van verbondenheid met elkaar. Niet alleen met mensen binnen de Eshofgemeente, maar ook met anderen verder weg. Laten we die verbondenheid blijven voeden op de manieren die binnen onze persoonlijke mogelijkheden liggen en naar elkaar om blijven zien.

En voor wie het fijn vindt eens een live gesprek te voeren, in plaats van telkens online van alles te moeten aanhoren: weet me te vinden. Tel. 2580631; WhatsApp/Telegram 06 33832849; e-mail ellie.boot@hccnet.nl.

AFSCHEID EN HERNIEUWDE VERBINTENIS 7 FEBRUARI

Ook begin dit jaar moeten we helaas afscheid nemen van mensen die hun werk in de kerk (voor het moment) afronden.

Gré Oerlemans heeft na zo'n twaalf jaar besloten om te stoppen als contactpersoon. Met pijn in het hart, maar op een zeker moment gaat het gewoon niet meer zoals je dat zelf zou willen. Op 30 januari is ze 80 jaar geworden! Het feest wordt voorlopig even uitgesteld.

Gelukkig is Kees van Rietschoten bereid haar plaats in wijkteam 4 in te nemen. Heel erg fijn dat je dit doet, Kees!

Jan Beitler was vier jaar ouderling-kerkrentmeester en binnen het college gekozen tot secretaris. Hij is nu aan het einde van zijn ambtstermijn gekomen en neemt afscheid.

Ook Adri Zijlstra verlaat het college van kerkrentmeesters.

Als niet-ouderling was hij sinds januari 2005 degene die het kerkelijk bureau onder zijn hoede had, die tegenwoordig de naam LedenRegistratie Protestantse Kerk draagt: LRP.

Gré, Jan en Adri, namens de Eshofgemeente wil ik jullie bijzonder bedanken voor jullie inzet en voor al het werk dat jullie hebben verzet! Ik weet dat het voor een groot deel achter de schermen gebeurde; jullie staken de handen uit de mouwen wanneer dat maar nodig was, ook als het om dingen ging die niet tot jullie taakomschrijving hoorden. Dankzij het vele werk dat door jullie en andere onzichtbare handen wordt gedaan, kan een kerkelijke gemeente bestaan!

Graag doe ik hier gelijk een oproep: we zoeken natuurlijk opvolgers. Adri blijft de LRP nog even volhouden, maar er is een grens. Zoals hij zelf zei: 'Ik wil niet voor altijd zeggen: dan wil ik het wel doen.' Naast iemand die de ledenadministratie onder haar of zijn beheer wil nemen, zoekt het college van kerkrentmeesters een administrateur en een secretaris. Wie voelt ervoor om de gelederen van het cvk te komen versterken...? Laat het weten! Dat kan bij mij, of bij Henry Westein (zie voor zijn gegevens 'wie is wie' achterin de Rondom).

Deze winter loopt ook de vierjarige ambtstermijn van Wouda Bakker-Beitler af. Zij kiest ervoor om 'bij te tekenen', waar we heel blij mee zijn! Wouda schrijft zelf:

“Ineens is het dan zover, je ambtstermijn bij de diaconie loopt af.

Vier jaar geleden bevestigd. Wat is de tijd snel gegaan en wat heb ik veel geleerd en gezien.

Heel veel betrokken

mensen bij de gemeente gesproken en beter leren kennen. Ik heb ervoor gekozen om nog tenminste twee jaar bij de diaconie te blijven. Een fijne groep mensen die elk hun eigen talenten inzetten bij de taken die we uitvoeren. De vergaderingen verlopen prettig. Er is tijd om naar elkaar te luisteren en na te denken over mooie ideeën als die worden ingebracht. Zelf hou ik van de praktische kant: bijvoorbeeld het project van de vakantietas was mijn actie. Samen het inpakken en wegbrengen van de attenties voor de kerst. Ook daarin heeft iedereen zijn eigen rol.

Spannend was de eerste keer betrokken zijn bij het avondmaal. Maar door oog te hebben voor elkaar en het vooral samen te doen verliep dat probleemloos.

Het mooiste van diaconaal werk is dat we oog hebben voor de noden van anderen. Daarbij spelen de contactpersonen uit de wijk een cruciale rol. Wat zijn zij belangrijk en wat waardeer ik hen sinds ik zie hoeveel werk ze verzetten, maar ook hoe mooi hun werk is. In het afgelopen bijzondere jaar was dit werk extra belangrijk. Juist door dit afgelopen jaar heb ik het gevoel dat ik nog betrokken wil blijven. Daarom voorlopig nog maar een periode van twee jaar erbij.”

GEEN VIERING OP ASWOENSDAG 17 FEBRUARI

Op woensdag 17 februari begint de Veertigdagentijd. Veertig dagen lang leven we toe naar het Paasfeest. Het is vanouds een tijd van soberheid en inkeer; vandaar dat de kerkelijke kleur paars is.

Wanneer dat mogelijk is, beginnen we de Veertigdagentijd graag met een oecumenische vesper op de avond van Aswoensdag. Dit jaar zal dat niet zo zijn. Door de lockdown die tenminste tot 9 februari duurt, zien we als vespergroep geen kans om het creatieve proces te starten dat hier normaal gesproken aan vooraf gaat.

Maar we hebben wel een afspraak gemaakt. Op dinsdag 16 februari hopen we met z'n zessen bij elkaar te kunnen komen om de vespers van de Stille Week (zondag 28 maart t/m woensdag 31 maart) voor te bereiden. In de hoop dat we voor die vespers iedereen zullen kunnen uitnodigen die erbij aanwezig wil zijn, net zoals dat mogelijk was met de vespers in de Adventstijd.

ROHINGYA CENTRAAL: ZONDAG 21 FEBRUARI

Op de eerste zondag in de Veertigdagentijd zal er aandacht zijn voor het lot van Rohingya vluchtelingen in Bangladesh. Elders in dit kerkblad staat meer informatie over de hulp aan deze vluchtelingen. Ze zijn enkele jaren geleden met geweld verdreven uit Myanmar, waar sprake was van genocide. We hebben op 21 februari een gast in ons midden, die vanuit Tearfund betrokken is bij de Rohingya. Ze stelt zichzelf voor:

“Mijn naam is Martha Zonneveld en sinds 2008 ben ik werkzaam bij hulporganisatie Tearfund, voorheen Tear. Als organisatie zetten we ons wereldwijd

in om mensen te helpen zelf op te staan uit hun armoede. In mijn werk ben ik als noodhulpcoördinator betrokken bij de noodhulp die we bieden aan mensen die getroffen

Martha bij een vluchtelingenkamp van de Rohingya in Bangladesh.

zijn door een crisis, in landen waarvan de overheid niet in staat is om mensen van hun elementaire levensbehoeften te voorzien. We bieden noodhulp in de vorm van voedsel, water, sanitair, onderdak, medische zorg, psychosociale hulp zoals traumaverwerking en levensonderhoud. Daarnaast werken we aan structurele ontwikkeling, waarbij we gemeenschappen helpen om met eigen middelen op een duurzame manier hun levensstandaard te verbeteren. Dit doen we het liefst door samen te werken met kerken wereldwijd. De kerk is op veel plaatsen aanwezig, kent de lokale context het beste en zal blijven als andere organisaties weer weggaan. De kerk is een krachtig instrument!

Naast noodhulpcoördinator ben ik landenhoofd van Bangladesh. In Bangladesh hebben we een prachtig programma, waarbij gemeenschappen in rurale gebieden hun oogst en inkomen zien toenemen via organische landbouw en zich daarbij voorbereiden op nieuw natuurgeweld. In een land als Bangladesh zijn aardbevingen, orkanen en overstromingen een continue dreiging. Het is mooi om te zien hoe mensen in staat zijn om uit een schijnbaar uitzichtloze situatie op te staan en de kracht vinden om hun leven weer op te bouwen. Aan de andere kant zien we in het zuiden van Bangladesh ook een miljoen vluchtelingen in kampen, afhankelijk van noodhulp, in een dagelijkse strijd om fysiek en mentaal te overleven. Geloof speelt hierin een belangrijke rol.

Hartelijk dank voor de uitnodiging in uw dienst van 21 februari, ik kijk ernaar uit om meer te mogen delen over geloof, kerk en weerbaarheid van mensen in crises.”

Ellie Boot

Update van de ZWO

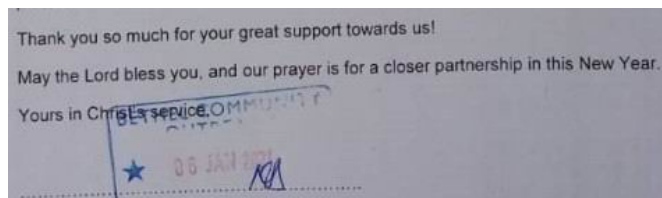
De afgelopen periode kenmerkt zich door inperking van vrijheden en wordt de maatschappij beheerst door de omgang met het coronavirus. De ZWO en andere taakgroepen van de kerk hadden een mooi programma rondom Kerst willen maken, gelukkig zijn diverse acties en activiteiten doorgegaan, sommigen helaas niet. Desondanks gaan we het nieuwe jaar in met het onder de aandacht brengen van de situatie van vluchtelingen wereldwijd. Zij hebben niet alleen de zorgen om het virus, hun 'inperkingen' gaan vele malen verder dan wij ons kunnen voorstellen. We gaan hiermee door met het doen van diverse activiteiten en door andere organisaties te ondersteunen die directe en concrete steun kunnen bieden. Hieronder ook aandacht voor de diverse donaties die we als gemeente hebben gedaan in de Kerstperiode.

SUPPORT AAN ONS NETWERK...

Rondom de kerst hebben we enkele projecten financieel ondersteund met een bijdrage. In eerste plaats hebben we een donatie gedaan aan de **Rohingya's in Bangladesh**. We ondersteunen dit project in 2020 en gaan hier nog even mee door in 2021. Op 21 februari komt Martha Zonneveld hier iets over vertellen in de zondagse dienst.

We hebben eveneens een donatie gedaan aan het project van **Pastor Samuel in Uganda**. Toen we in november 2019 op bezoek waren bij Queen of Peace, heeft hij ons hartelijk ontvangen in zijn gemeenschap en hebben we op zondag een kerkdienst bijgewoond. Met onze bijdrage wordt een waterput geplaatst en kunnen de mensen gebruik maken van schoon drinkwater in plaats van een open bron in het veld. Pastor Samuel is De Eshof zeer erkentelijk voor de bijdrage.

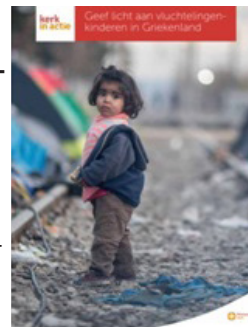

Een andere donatie is gedaan aan **Grace Care Nederland**. We houden de contacten met Grace Home warm middels diverse contacten vanuit onze gemeente. De noodzaak om de keuken te renoveren hebben we gezien als een mooi moment om een donatie te doen en samen met de oliebol-lenactie van Grace Care Nederland een omvangrijke deel van de kosten van de renovatie te kunnen doneren.

====>

De opbrengst van de doos 'kinderen voor kinderen' hebben we gedoneerd aan de Kerstactie van Kerk in Actie. Het is besteed aan **de kinderen in de vluchtelingenkampen in Griekenland**. We hebben deze opbrengst extra aangevuld met een donatie vanuit de ZWO.

De support die de ZWO kan bieden aan het bekende netwerk van onze Eshof gemeenschap en de hulp die we ook bieden aan onbekende mensen in nood willen we graag blijven doen. We willen als gemeente omzien naar elkaar en er zijn als iemand een steuntje in de rug nodig heeft. We willen daarmee iedereen bedanken die zijn bijdrage geeft aan de ZWO en hopen dat u dat komend jaar ook weer doet, dan kunnen we dit belangrijke werk blijven doen!

DE ROHINGYA'S BESTAAN! ZONDAG 21 FEBRUARI IN DE ESHOF

De ZWO heeft vorig jaar ruime aandacht besteed aan de situatie van de Rohingya in Bangladesh. We hebben als gemeenschap via de ZWO 7500,- euro gedoneerd aan de noodzakelijk hulp die Tearfund biedt. We hebben Martha Zonneveld van Tearfund gevraagd of zij samen met Ellie Boot een dienst in de Eshof wil vormgeven en zo nog eens extra aandacht te vragen voor de situatie van de Rohingya. De opbrengst van de collecte zal ook bestemd zijn voor dit doel. Hieronder staat het werk dat Tearfund doet met de Rohingya vluchtelingen nog eens op een rij gezet.

NOODHULP ROHINGYA DOOR TEARFUND

Sinds de start van de Rohingya crisis in augustus 2017 verleent Tearfund noodhulp in de overvolle kampen in Cox's Bazar, in het zuiden van Bangladesh. In de kampen wordt de hulp aan meer dan 1 miljoen mensen gecoördineerd door het kampmanagement en de UN, waardoor er geen overlap aan hulp ontstaat en iedere hulpverlenende organisatie datgene doet wat het meest nodig is. De Bengaalse overheid bepaalt wat er wordt gedaan, omdat ze uitgaat van tijdelijke opvang en geen hulp wil toestaan die permanente huisvesting faciliteert. Tearfund biedt met uw hulp noodp in 3 van de 32 kampen in Cox's Bazar.

KINDVRIENDELIJKE RUIMTES

In speciale kindvriendelijke ruimtes kunnen Rohingya-kinderen een moment ontsnappen aan de spanning en onzekerheid van het leven in het kamp. Hier tekenen, schrijven, spelen en zingen ze. Ook praten ze met getrainde therapeu-

ten over hun trauma's. Zowel kinderen als ouders geven aan dat deze bezigheid voor de kinderen een uitkomst is en bijdraagt aan hun herstel.

VERLICHTING

Tearfund zorgt voor verlichting. Voor zowel in huis als op straat zijn solarlampen verstrekt, zodat mensen na het donker ook veilig over straat kunnen of in huis nog iets kunnen doen. Het is al deprimerend om in het kamp te leven, maar als je vanaf 6 uur 's avonds in het donker moet zitten dan maakt dat het leven nog ondragelijker.

WATER EN SANITAIR

Tearfund neemt ook de aanleg, het onderhoud, de reparatie, het schoonmaken en legen van toiletunits voor haar rekening. Een noodzakelijke faciliteit in het kamp om hygiëne te waarborgen en uitbraak van ziektes als cholera en diarree tegen te gaan. In de coronacrisis van extra meerwaarde om verspreiding van het virus tegen te gaan. Dit is de laatste maanden uitgebreid met het uitdelen van pamfletten met coronamaatregelen zoals ook wij die kennen.

TRAUMAZORG

Vrijwel 100% van de mensen in het kamp lijdt aan de trauma's die opgelopen zijn tijdens de brute verdrijving uit Myanmar. Het is niet te bevatten hoe gruwelijk dit geweest is. In gesprek met Rohingya mensen is dit te zien aan de donkere ogen, de manier van praten, de tranen, de stiltes. Tearfund biedt traumazorg aan kinderen en volwassenen en

faciliteert ook het groepsgesprek over wat er gebeurd is, zodat mensen kunnen beginnen met hun herstel, voor zover dat mogelijk is.

KLEINSCHALIGE WERKGELEGENHEID

Omdat de Rohingya niet mogen werken in Bangladesh slaat zinloosheid toe. Dit zorgt voor meer spanningen in de gezinnen en in het kamp. Tearfund faciliteert kleinschalige werkgelegenheid zoals het houden van geiten, zodat mensen toch een inkomen kunnen genereren en hierdoor meer zin kunnen geven aan hun bestaan. Niet alleen de Rohingya zijn deel van dit programma. Ook de oorspronkelijke Bengaalse gemeenschap die de vluchtelingen met open armen heeft ontvangen maar nu ook afhankelijk is van noodhulp wordt geholpen aan kleine vormen van werkgelegenheid. Het legen van de toiletunits in de kampen is hier een voorbeeld van.

KOOKTOESTELLEN

Ontbossing werd een groot probleem. Omdat mensen hout nodig hadden voor vuur om eten op te koken, verdween in korte tijd een groot deel van de bomen in het heuvelachtige gebied. Dit is zeer onwenselijk omdat dit tijdens het regenseizoen landverschuivingen veroorzaakt. Tearfund heeft gasfornuisjes gedistribueerd en daarbij een training gegeven over het gebruik en veiligheid. Ook krijgen mensen afhankelijk van de gezinsgrootte ongeveer maandelijks een navulling van de gasfles.

CORONA

Er zijn grote zorgen over de verspreiding van corona in de kampen. Mensen leven hutje mutje op elkaar en maken met tientallen gezinnen gebruik van de waterpunten en toiletvoorzieningen. Daarnaast is er grote terughoudendheid om naar gezondheidsposten te gaan omdat men bang is het virus daar op te lopen. Mede hierdoor, maar ook door beperkte testcapaciteit, wordt er zeer weinig getest op het virus. Op dit moment zijn slechts weinig gevallen bekend, maar de aanname is dat het werkelijke aantal veel hoger ligt, waarbij gevreesd wordt voor een grote uitbraak. Uit angst voor het virus houden veel gezinnen hun kinderen al maanden binnen.

FINANCIERING

We zijn met de Rohingya dankbaar voor de donaties die tot nu toe ontvangen zijn. Omdat deze crisis echter richting de status van 'vergeten crisis' gaat en nauwelijks media aandacht krijgt, is het moeilijk om geld te werven voor de noodhulp die ook na dit jaar van levensbelang is. De crisis zit muurvast, politieke beweging is er niet en deze mensen kunnen nergens heen. Geen van de Rohingya heeft een identiteitsbewijs, Myanmar erkent ze niet als burgers en Bangladesh kan deze mensen ook niet opnemen. Nieuwe gelden zijn noodzakelijk om noodhulp te kunnen blijven verlenen aan deze mensen, voor zolang dat nodig is.

Laura Stitselaar

Van harte aanbevolen door de diaconie: De collectes voor de komende weken

31 januari en 7 februari

Eigen Diaconie

Ook in Hoevelaken en directe omgeving zijn er mensen die moeten rondkomen met een minimaal inkomen. Dit kan komen doordat ze hun werk hebben verloren of onverwacht voor (te grote) uitgaven staan waardoor gezinnen aan het einde van de maand hun vaste lasten niet kunnen betalen en niet meer weten hoe ze aan het einde van de maand kunnen rondkomen. Voor deze mensen staat de Diaconie hen bij en helpt ze. Niet alleen door ze financieel te ondersteunen maar ook om ze wegwijs te maken in de mogelijkheden van hulp die geboden kan worden door verschillende organisaties

14 februari

Stichting Voorkom

Voorkom! geeft preventieve voorlichting over verslavende middelen, met name op scholen. Ook het geven van weerbaarheidstrainingen en voorzien in de behoefte aan informatie, advisering, hulpverlening en/of ondersteuning van ouders, opvoeders en gezinnen op het gebied van (onderlinge) relaties en opvoeding naar Bijbelse normen hoort bij de doelstellingen van stichting Voorkom. Stichting Voorkom beoogt het algemeen nut en heeft geen winstoogmerk. Uw gift voor dit goede doel is van harte welkom.

21 februari

ZWO; Tearfund

De Rohingya's zijn gevlucht voor het geweld in Myanmar en zijn in grote getalen woonachtig in Cox's Bazar in Bangladesh. In Bangladesh zijn de Rohingya's niet veilig om meerdere redenen. Het is een crisis die door blijft gaan en nog geen einde in zicht heeft. De Rohingya's verdienen menselijke aandacht en zijn meer dan 'een probleem', zij willen ook een leven met een toekomst voor zichzelf en hun kinderen.

Op 21 februari zal Martha Zonneveld van de organisatie Tearfund een bijdrage leveren in de dienst door te vertellen over het werk dat Tearfund doet om de Rohingya's te ondersteunen. In deze dienst zal de opbrengst van de collecte voor dit project zijn. Uw bijdrage hieraan is zeer welkom.

28 februari

Nijkerks Diaconaal Beraad

Het Nijkerks Diaconaal Beraad (NDB) is een samenwerking tussen de verschillende diaconieën van gemeente Nijkerk met als

doel elkaar te versterken. Het NDB heeft bijvoorbeeld mensen opgeleid tot schuldhulpmaatje en die hebben wij al een aantal keren dankbaar in moeten zetten voor gezinnen in Hoevelaken. Ook organiseert het NDB jaarlijks het vakantieproject waarbij gezinnen, die om financiële redenen niet op vakantie kunnen, geheel verzorgd een week op vakantie mogen. Daarnaast deelt het NDB ieder jaar verrassingspakketten uit via de voedselbank en vluchtelingenwerk. Om deze samenwerking te houden is uw bijdrage zeer welkom!

7 maart; 40dagentijd

Kerk in Actie; Theologisch onderwijs voor Midden-Oosten

Voor de kerk in het Midden-Oosten is Libanon een belangrijk land. Er wonen relatief gezien veel christenen. Christelijke instellingen in Libanon hebben vaak nog een functie, zo ook Near East School of Theology (NEST). Dit instituut in Beiroet leidt predikanten op voor landen als Syrië, Armenië, Israël/Palestina en Libanon. Na hun studie keren de kersverse predikanten terug naar huis om hun eigen gemeente te leiden. Zo verspreidt Gods woord zich door het hele Midden-Oosten! Helpt u mee? Geef studenten de kans Gods woord in hun eigen land en gemeente te verspreiden.

William Bouw

"Ik wil graag iets zinvols doen"

Goede voornemens voor 2021 kunnen uitkomen! Wil je nieuwe ervaringen of boeiende ontmoetingen? Bekijk eens of vrijwilliger bij VluchtelingenWerk iets voor je is op www.vluchtelingenwerk.nl. Het aantal uren tijdsbesteding kun je zelf bepalen.

Het komend jaar zullen binnen onze Gemeente Nijkerk 25-40 nieuwe statushouders zich gaan vestigen; alleenstaanden en gezinnen. Ze moeten worden geholpen met inburgeren. Alles wat voor ons vanzelfsprekend is, is dat niet voor hen.

Binnen het huidige vrijwilligersbestand (plm 17) werken enthousiaste mensen met elkaar samen in 'maatschappelijke begeleiding'.

Informeer eens voor een vrijblijvend gesprek met
T: 06 13856899 (Melissa de Jonge, coördinator).
Simon Drost (vrijwilliger) T: 06 24804935

Uit de kerkenraad

Donderdag 28 januari vergadert de kerkenraad voor de eerste keer in 2021. We doen dit digitaal, ik zou bijna zeggen vanzelfsprekend. Maar de copy voor de Rondon moet 26 januari binnen zijn, dus ik kan u nog niet vertellen wat we in de vergadering van 28 januari hebben besproken.

De laatste vergadering van 2020 was op 26 november. We vergaderden via Zoom en keurden in deze vergadering de begrotingen van het CvK en van de Diaconie en ZWO goed. Zo hebben we weer een goede financiële basis voor ons werk dit jaar.

Op 26 november spraken we nog over het aantal ambtsdragers in een kerkdienst. Twee is toch wel handig, zeker bij gastvoorgangers of een doopdienst, concludeerden we op basis van de ervaringen van de weken ervoor. En nu ik dit stukje schrijf leven we weer in een andere tijd en lijkt het gesprek van 26 november al heel lang geleden. We zijn gestopt met zingen in de dienst, we vieren met elkaar een online morgengebed en zijn in de Eshof met een minimaal aantal mensen. We gaan nu zelfs een avondklok tegemoet. De actualiteit heeft mijn schrijven uit de laatste kerkenraadsvergadering behoorlijk ingehaald.

We merken dat het digitaal vergaderen inmiddels best goed gaat, maar dat toch wel anders is dan met elkaar spreken in elkaars nabijheid. We delen hoe het met ons gaat, we spreken over wat we zien, horen, merken in de gemeente en welke initiatieven we kunnen opstarten en wat er nodig is. Over onze vergadering van de 28ste leest u in de volgende Rondon!

*Sienke Wolters,
Voorzitter kerkenraad*

Door Rina Dijkstra een prachtig boeket bloemen bij ons afgegeven, wat fijn om te weten dat er aan je wordt gedacht, dat wordt zeer gewaardeerd en daar krijg ik een bijzonder warm gevoel van Heel fijn.

Het gaat goed met mij, de eerste vier chemokuren (om de 3 weken) zitten erin, over 2 weken starten de 12 wekelijkse kuren en dan belanden we alweer in april; voorjaar een prachtige tijd in alle opzichten. Ik kijk er naar uit.

Dank jullie wel

Lieve groeten van Vera de Boer

Gastpredikanten in februari

De vieringen zijn noodgedwongen weer tot het absolute minimum teruggebracht. Het is helaas niet anders en het is goed dat de kerkenraad hiertoe besloten heeft en niet gekozen heeft om de randen van wat (wettelijk) mogelijk is op te zoeken. Op deze wijze wordt getoond dat 'de Eshof' onderdeel is van de maatschappij en zich mede verantwoordelijk voelt om de verspreiding van het coronavirus binnen onze mogelijkheden zoveel mogelijk tegen te gaan.

Anders dan tijdens de eerste lockdown gaan ook gastvoorgangers voor in deze aangepaste kerkdiensten in de vorm van ochtendgebeden. Gelukkig zijn allen bereid om ook in een lege kerk voor te gaan en hun toehoorders thuis op de bank te weten met een kop koffie. De meesten zijn in hun eigen gemeente niet anders gewend.

Op 14 februari gaat **Erik Idema** voor. Erik komt graag twee keer per jaar naar de Eshof. De laatste keer was nog maar kort geleden op 20 december. In het vorige dubbelnummer van Rondon is hij geïntroduceerd, dus dat laat ik nu maar achterwege.

Op 7 maart gaat **Marleen Kool** uit Baarn voor. Het maartnummer van Rondon verschijnt in dat weekend vandaar dat haar introductie in deze Rondon een plekje krijgt. In het verleden is Marleen ook al een keer in de Eshof voorgedaan maar dat zullen velen zich niet meer herinneren.

Marleen is sinds 2006 predikant van de Paaskerk in Baarn. Het is haar eerste gemeente. Ze is afkomstig uit Putten en heeft na haar middelbare schoolopleiding theologie gestudeerd aan de Vrije Universiteit. Na een tijdje als project coördinator werkzaam te zijn geweest aan de universiteit is ze in dienst getreden bij de PKN voordat ze in 2006 haar predikantschap begon.

Marleen is getrouwd met Friso Mout, theoloog en werkzaam bij de jeugdorganisatie van de Protestantse kerk. Samen hebben ze twee kinderen.

Frits Harmsen.

Vluchtelingen helpen

Hoe kun je vluchtelingen helpen als je niet in de politiek zit of überhaupt snapt hoe de problematiek in elkaar zit? Die vraag spookte door mijn hoofd toen ik in september de beelden zag van een afgebrand vluchtelingenkamp Moria op Lesbos.

Ik besloot me aan te sluiten bij Because We Carry (BWC), een prachtige organisatie die heel hands-on op Lesbos helpt waar het nodig is, met focus op zwangere vrouwen en moeders met kinderen. BWC werkt met weekteams. Ik kwam in "Team 266" en net als ieder weekteam committeerden we ons om minimaal €8000,- op te halen.

In een eerdere Rndom stond daarom een oproepje en er is veel gedoneerd. Dank voor al jullie gulle giften! Ik kan vertellen dat ze echt goed terecht zijn gekomen. Samen met mijn maatjes van Team 266 hebben we inmiddels meer dan €16.000,- opgehaald en bovendien een enorme awareness gecreëerd bij iedereen om ons heen.

Op 15 november, na een negatieve Covid-test en samen met een hele Engels-Griekse papierhandel (testuitslag, verklaringen wat ik ga doen etc.) moest het lukken om een land in heftige lockdown binnen te komen. Was ik er klaar voor? Nee. Volgens mij kun je niet klaar zijn voor zoiets. Ik besloot: "Ik ga het met een open mind tegemoet en ga het ontdekken."

Op het vliegveld in Athene een tweede Covid-test, daarna op Lesbos in quarantaine tot de uitslag bekend was. Toen kwam de domper: ondanks alle testen mochten we niet het kamp op. En zelfs als we het kamp op hadden gemogen, dan alleen om ontbijt uit te delen, want het kamp is ook in lockdown. Iedereen moet zo veel mogelijk in zijn tent blijven. Denk daar nog eens over na: je niet eens vrij mogen bewegen binnen een tentenkamp.

Het noodkamp heeft plek voor 7000 mensen. Er staan tenten die niet winterproof zijn, terwijl de temperatuur inmiddels

naar 5 graden daalt iedere nacht. De UNHCR zorgt voor 1x per dag eten en verder is er niets te doen. In je tent blijven waar je op een pallet slaapt, met hopelijk 2 of 3 slaapzakken en dat is het. Er zijn alleen Dixies en géén douches. Dat is erger dan de slechtste festival-camping. Nog erger: de meerderheid heeft inmiddels schurft.

Blijde koppies als er bananen bij het ontbijt worden uitgedeeld

Een van mijn vragen was: is een organisatie als BWC noodzakelijk? De EU zorgt toch voor deze mensen? Mijn enige conclusie is: het is écht nodig. De pallets en extra slaapzakken komen van BWC. Ook heeft iedereen van hen een WakaWaka-oplader gekregen, zodat kunnen ze bellen met hun advocaten. En als het weer mag doet BWC spelletjes met de kinderen. Kortom: alle "extra" organisaties zijn keihard nodig om het leven draaglijk te maken in de kampen.

Dus wat ging Team 266 doen? Dat was niet moeilijk: in de weken na de brand hadden de BWC medewerkers alles in de opslag tevoorschijn getrokken. De vluchtelingen sliepen op straat, wachtend op een nieuw kamp en BWC was het zat om te wachten op de bureaucratie. Ze waren "gewoon" iedere dag met een auto stapvoets over straat gaan rijden en water, dadels, luiers en slaapzakken gaan uitdelen. Ze waren een van de eersten en vroegen simpelweg: wat heb je nodig?

Het resultaat was 2 magazijnen die volledig overhoop lagen. Pakken luiers waren opengetrokken (want makkelijker om uit te delen), er lagen half gevulde tassen met maandverband en andere mama-essentials. Er moest er simpelweg opgeruimd worden. We hebben pallets met ontbijtkoek opnieuw gestapeld, slaapzakken geteld en 2,6 miljoen wet-wipes verplaatst.

Het gaf voldoening om dit uit handen te kunnen nemen. We schrobden WC's, maakten een kapstok en tilden héél véél dozen. We vonden een voorraad warm water kruiken, die direct uitgedeeld werd in het kamp en ook de gevonden wintersokken werden ingezet.

Op Facebook schreef ik: "Vandaag zijn we gaan bikkelen in de warehouses van BWC. Na de brand hebben de meiden hier zo snel moeten schakelen dat ze uit alle hoeken spullen hebben getrokken, dus tijd voor een grote opruimactie."

Zaterdag komen er vrachtwagens met winterjassen, dus één loods leegmaken is ook nog een klus. Ook meteen een magazijn plattegrond gemaakt (Marieke in d'r element). Je merkt wel dat de spanningen hier oplopen. De graffiti op gebouwen is duidelijk en vandaag reden we ook tegen een protest aan van lokale bewoners. Gelukkig wordt er in team 266 ook veel en hard gelachen. We laten soms expres de rokers net iets te lang buiten staan voor een extra “vluchtelingen-experience”.

Overal op Lesbos vind je graffiti over het vluchtelingenprobleem. Op de achtergrond de iso-boxen van het kamp Kara Tepe. Hier zijn de voorzieningen beter, maar de lokale tegenstanders hebben ervoor gezorgd dat dit kamp binnenkort moet sluiten.

Op 20 november schreef ik: “Het is vandaag veel kouder dan de afgelopen dagen en ik kan alleen maar denken hoe ontzettend koud het in een tent zonder bodem moet zijn. Inmiddels slaapt het merendeel op pallets, maar dan nog. We waren bang dat het ging regenen vandaag, maar gelukkig niet. Iedereen is bang voor de volgende regenbui, want sinds de eerste stortbui heeft het niet meer geregend, maar dat betekent ook dat niemand weet hoe waterbestendig Moria 2.0 nu is. En ken je die Nijntje-palen op het strand? BWC probeert het leven wat leuker en makkelijker te maken door palen met dierenplaatjes neer te zetten. Dan kunnen de kinderen hun tent makkelijker terug vinden.”

Op 20 november schreef ik: “We zijn naar het afgebrande Moria geweest vandaag. Het is moeilijk voor te stellen dat hier 20.000 mensen hutje mutje op elkaar hebben gezeten. Er zijn heel veel hekken met prikkeldraad en afgebrande olijfbomen. Oud ijzer boertjes en gipsy's scharrelen er nu rond om de resten bruikbare materialen weg te halen. Er hangt een nare sfeer. En toch voelt deze plek (in een vallei) beschutter dan het nieuwe Moria. Hier waren douches en wc's, in het nieuwe kamp zijn nog steeds alleen Dixies. En nog iets: wat geeft ons het recht om deze mensen überhaupt op te sluiten?”

22 november: “De 7000 winterjassen zijn aangekomen! Super fijn dat iedereen in Moria 2.0 nu een warme jas krijgt. Vandaag zijn we op pad geweest naar de life jackets graveyard. Een enorme berg met rubber boten en veel te veel kinder-zwemvestjes.

Op de “zwemvesten-begraafplaats” op Lesbos.

Thuis lekker gyros gegeten en welkomspakketjes gemaakt met bord, bestek en stukje zeep (nee, ik heb die combi ook niet bedacht ;-)”

25 november: “En nu is het weer voorbij... Gisteren nog carry bags gemaakt vol met lieve en nuttige zaken voor net bevallen vrouwen. Het is enorm dankbaar om deze bags (met kraamverband, luiers, een babypakket met rompertjes en een knuffeltje etc.) te vullen, want ieder babypakket en huispak dat erin gaat is door zoveel andere moeders in Nederland bij elkaar gebracht. Overal zitten mooie lintjes om en kaartjes aan en ik kan me alleen maar voorstellen hoe ontzettend fijn het moet zijn om dit van BWC te ontvangen als je heel weinig hebt. Rosa, die iedere week zo'n 30-40 carry bags (!) uitdeelt in het ziekenhuis neemt ook altijd wat zeep mee voor op de toiletten in het ziekenhuis en dadels en abrikozen. Zulke simpele dingen brengen net dat beetje menselijkheid, maken het iets humaner. En dat is denk ik het mooiste wat ik gezien heb en waarom BWC zo belangrijk is als aanvulling op grote bureaucratische organisaties. Want wie denkt aan Fatima die 9 maanden zwanger is, als een kamp 30.000 dekens nodig heeft? ”

Een oplossing voor het vluchtelingen-probleem is er niet zomaar. Er spelen veel (inter)nationale belangen die ik inmiddels iets beter begrijp. Voor mij ligt de grens bij menselijkheid. Als ik buikpijn krijg bij het idee dat er een mama met baby op een pallet in een tentje bij 5 graden moet liggen zonder douche en mét schurft, dan is een grens bereikt.

Warme groet, Marieke Jonker
(jonkermarieke@hotmail.com)

Doneren kan nog steeds:

M. Jonker NL21 INGB 0007 6657 46

o.v.v. “Because We Carry team 266”

Donaties van € 250,- of meer mogen ook rechtstreeks aan BWC

o.v.v. Team 266. BWC kan een afschrift opstellen zodat je donatie belasting aftrekbaar is:

Stichting Because We Carry - IBAN: NL85 TRIO 0391 0737 96

Engelen

(door Nel Stoffelsen en Ellie Boot)

In de Adventstijd van 2020 waren er zo'n 50 engelen actief. In het geheim bezorgden ze kleine attenties en kaartjes bij een ander. Zo hielpen ze elkaar door een tijd van kou, donker en lockdown heen. En zo sloten we ons als gemeente aan bij het thema van de Kersttijd: *het goede leven delen*.

De meeste engelen kijken met plezier terug. Ze hebben genoten van het verzinnen van leuke dingen voor hun ontvanger. En ze hebben genoten van wat ze zelf ontvingen van hun geheime engel. Diana Kneppers-Doornekamp schreef er een mooie impressie over in de eerste nieuwsbrief van dit jaar.

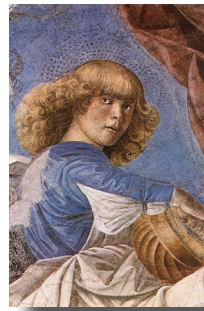
Intussen is de lockdown verder aangescherpt in de hoop dat we kunnen voorkomen dat de Engelse variant van het coronavirus teveel om zich heen grijpt. Als kerkelijke gemeente doen we daar vanzelfsprekend aan mee: hoe voorzichtiger we nu zijn, hoe eerder we weer normaal met elkaar om zullen kunnen gaan. Het ziet ernaar uit dat we dit nog wel een tijdje zo vol moeten houden, al gloort er licht aan de horizon dankzij de inenting tegen het virus.

We vroegen ons af: hoe kunnen we die engelen-aandacht voor elkaar vasthouden? Hoe voorkomen we dat we de tijd passief uitzitten en vergeten wie het in deze maanden het meest moeilijk hebben? Hoe blijven we naar elkaar omzien?

We willen graag een nieuw engelenproject met jullie opstarten voor de Veertigdagentijd. Met enkele nieuwe spelregels. Deze keer zullen we niet via lootjestrekken.nl mensen aan elkaar koppelen, maar willen we dat handmatig doen. Ieder die engel zou willen zijn voor een ander, kan zich daarvoor opgeven. Wie iemand weet die wel wat aandacht kan gebruiken, kan hem of haar opgeven als ontvanger. Wie zélf toe is aan lieve gebaren en attenties, kan zichzelf als ontvanger opgeven.

Iedereen kan ontvanger zijn. Ontvanger kan iemand zijn die alleen is. Of een kind dat met de ziel onder de arm loopt. Een ouder die met moeite en stress werk en zorg en onderwijs thuis combineert. Iemand die verdriet

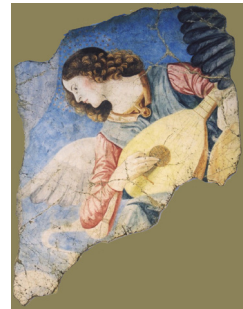
heeft of ziek is (geweest). Zomaar iemand van wie je denkt dat hij of zij een steuntje in de rug kan gebruiken.

Wie zich opgeeft om engel te zijn, kan verschillende dingen doen. Hij of zij kan in het geheim de ontvanger blijken van aandacht schenken. Of gaat een keer langs. Of nodigt de ander

uit voor een kop thee of koffie. We denken dat het goed is als ieder er haar of zijn eigen weg in kiest, je weet zelf het beste hoever je wilt gaan in het leggen van contact binnen de mogelijkheden die daar in deze tijd voor zijn.

Het gaat ook nu niet om grote cadeaus, in tegendeel: het zijn de kleine blijken van aandacht die het hem doen.

Het kan natuurlijk zijn dat je allebei wordt: engel én ontvanger. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren wanneer je jezelf als engel hebt opgegeven en door iemand anders als ontvanger bent genomineerd.

Samengevat:

- Wil je engel zijn voor iemand anders?
- Weet je iemand die ontvanger zou kunnen zijn?
- Heb je zelf behoefte aan wat aandacht?

Geef dit dan **vóór 14 februari** door aan Nel Stoffelsen: e-mail nel.stoffelsen@kpnmail.nl, tel. 06 25316748. Wanneer je je opgeeft als engel, hoor je op of kort na 14 februari meer. Op 17 februari, Aswoensdag, begint de Veertigdagentijd en kunnen de engelen van start gaan. Wanneer je in de weken die volgen jezelf geheim houdt als engel is het leuk als je ergens na Pasen (4 april) jezelf aan je ontvanger bekend maakt. Dat is aan jou.

We hopen dat je (weer) meedoet!

Na een time-out is Ina van Heiningen weer gestart als Pastoraal medewerker.

Mevr. B. van Heiningen-van Veldhuizen,
Boekweitveld 1, Hoevelaken. Tel. 2535107 :
ina@veldhei.nl

Geloof en Wetenschap

Door veel gelovigen binnen de kerken worden geloof en wetenschap beleefd als een soort tegenpolen. Bij de eerste ontwikkelingen van de moderne wetenschap in de zeventiende eeuw is dat gevoel ontstaan en dat is altijd zo gebleven.

De oorzaak daarvan waren de wetenschappelijke ontdekkingen die niet altijd in overeenstemming waren met wat er in de Bijbel stond. Daarom werden ze vaak ervaren als een rechtstreekse aanval op het christelijke geloof.

Zo overkwam het Copernicus in de 17e eeuw toen hij zijn ontdekking bekend maakte dat de aarde om de zon draaide en niet de zon om de aarde, zoals toen algemeen nog gedacht werd. Maar volgens de kerkelijke leiders van die dagen kon dat niet, want Jozua had bij de verovering van het land Kanaän toch gezegd dat de zon stil moest gaan staan en niet dat de aarde dat moest doen. De discussie werd gesloten en Copernicus kon kiezen: herroepen of als ketter veroordeeld worden, met een grote kans dat hij dan op de brandstapel terecht zou komen. Hij koos toch maar voor het leven en zal gedacht hebben: “dan moet in het Vaticaan de zon nog maar even om de aarde draaien”.

Zo kunnen we doorgaan met de evolutie leer van Darwin, rond het midden van de 18e eeuw. Ook daar waren de kerken het niet mee eens. Maar in die tijd was de macht van de kerken niet meer zo groot dat ze mensen kon terechtstellen. Maar veel kerken, ook protestantse, waren er helemaal niet aan toe om aan te nemen dat het ontstaan van de aarde met alles wat er op leefde een periode van miljarden jaren besloeg. Soms wordt nog wel gepoogd in deze zaak een brug te slaan tussen geloof en wetenschap door te stellen dat God het ontwerp gemaakt heeft of de ontwikkeling heeft gestuurd. Maar daarvoor zijn nog geen aanwijzingen gevonden.

Zo gaat de kerk iedere keer na veel wikken en wegen schoorvoetend mee in de ontdekkingen van de wetenschap, vaak omdat het niet anders kan. De tegenzin die daarbij ontstaat is vooral te herleiden tot het gevoel dat dergelijke ontdekkingen een aanslag op het geloof beogen en dat brengt onzekerheid met zich. Maar dat is helemaal niet nodig.

Daarom zouden we best iets blijer om kunnen gaan met de resultaten van de wetenschap, zeker als we denken aan de vorderingen op andere wetenschapsgebieden; bijvoorbeeld aan de opbouw van de gezondheidszorg. Het terugdringen van ziekten waaraan vroeger veel mensen, vooral kinderen, overleden. Het voorkomen van epidemieën waaraan bevolkingen van vooral steden in korte tijd voor een groot deel stierven. Inentingsprogramma's en goede voorlichting over hygiëne hebben daarin een grote rol gespeeld. Ook op het gebied van landbouw zijn grote vorderingen gemaakt door

verbetering van gewassen en teelttechnieken. De honger in de wereld is daardoor sterk teruggedrongen. Het is nu zelfs zo dat er geen honger meer hoeft te zijn, omdat voldoende voedsel geproduceerd kan worden. Als dat toch voorkomt dan is dat niet meer door gebrek aan voedsel, maar omdat het niet op de juiste plaatsen gebracht kan worden. Vaak hangt dit dan samen met oorlogshandelingen of transport problemen.

Het is daarom merkwaardig dat vooral de laatste decennia ook deze takken van wetenschap met argusogen worden gevolgd en vaak zelfs in een negatief daglicht worden geplaatst. Natuurlijk, ook in wetenschap worden wel eens fouten gemaakt, maar dat is inherent aan werken. Alleen wie niet werkt maakt geen fouten. Wetenschappelijke fraude wordt vrijwel altijd ontdekt en wordt zwaar bestraft en helaas kunnen sommige ziekten nog niet worden behandeld.

Ervaringen die negatief de aandacht trekken zijn bijvoorbeeld de soms zeer hoge prijzen van medicijnen in de gezondheidszorg en de grootschalige ontwikkeling in de landbouw. Maar dit hangt samen met economische en technische zaken die niet aan de wetenschap zelf toegeschreven kunnen worden. Een zwak punt is wel de bijdrage van de industrie zelf aan de kosten van het onderzoek. Dit zet de onafhankelijkheid er van onder druk.

Dus, er is niet zo erg veel reden wantrouwend te staan tegenover wetenschappelijke ontwikkelingen. Het heeft veel goeds gebracht; niet alleen op het gebied van gezondheidszorg en voedselvoorziening, zoals toegelicht in voorgaande voorbeelden, maar ook op heel veel andere gebieden. Jammer genoeg worden ontdekkingen soms ook verkeerd gebruikt; denk maar aan wapens bij oorlogshandelingen. Maar dat hangt samen met oneigenlijk gebruik.

De ontdekkingen van de wetenschap over het ontstaan van de aarde en de kosmos spelen mogelijk wel een rol bij dat gevoel van onbehagen over wetenschap, omdat het in conflict staat met gegevens daarover in de Bijbel. Het lijkt dan al gauw of die kennis gebruikt wordt om het bestaan van God te ontkennen. Dat is ook wel gebeurd in het verleden. Maar al neem je kennis van de feiten dat wereld en kosmos op een andere manier zijn ontstaan dan vroeger werd gedacht, dan kun je nog wel in God blijven geloven. In kerkelijke kringen wordt daarover verschillend gedacht en wordt een gesprek daarover vaak negatief beleefd. Het is beter het positief te benaderen door er met elkaar over te discussiëren. U bent daarvoor van harte welkom.

*Cees Sonneveld.
(ceesson@ziggo.nl)*

Cees Sonneveld is lid van de PKN Kruiskerk Nijkerk en schrijft met regelmaat artikelen in het Kompas, het wekelijkse kerkblad van de Kruiskerk.

HOE EEN AMSTERDAMS MEISJE STAATLOOS WERD

“Op negen december negentienhonderd drieënzeventig om 23 uur, 24 minuten, is in de gemeente Amsterdam geboren: Selina”, zo staat het op het geboortecertificaat. Een Amsterdams meisje. Ware het niet dat haar ouders er niet vandaan komen en ook niet van plan zijn er te blijven. Ze zijn Roma.

Vader Menowin en moeder Raluca komen uit Joegoslavië - dat bestond toen nog. Ze zijn geboren in een dorpje in de autonome provincie Vojvodina. Ze doen wat Roma doen: ze trekken rond. Voor Menowin en Raluca lonkt de Amerikaanse droom. Ze willen verhuizen naar de VS. Koko Petalo, de legendarische voorman van Roma en Sinti in Nederland, helpt hen te emigreren. In 1974 vertrekt het gezin naar Chicago. De kleine Selina is nog maar drie maanden oud.

Ze groeit op als een Amerikaans meisje. Naar school, naar sport, spelen met vriendinnetjes. Na de highschool gaat ze werken in de ouderenzorg: bejaarden helpen met het huishouden en met koken. Huis fris & opgeruimd houden, lekkere maaltijden maken, mensen een beetje vertroetelen. Haar ogen lichten op als ze het erover heeft.

Vader Menowin heeft ondertussen een tapijtwinkel. Het gaat het gezin goed. Tot Selina voor de verkeerde man valt; lid van een gang en gewelddadig. Ze komt bij zinnen en maakt het uit, maar hij dreigt haar en haar ouders te vermoorden. Het gezin vlucht halsoverkop naar Nederland. Weg Amerikaanse droom. Het is 1998.

“Achteraf denk je: waarom zijn we niet binnen de States verkast? We hadden naar een andere staat kunnen gaan. Maar dat is achteraf. Op dat moment wilden we zo ver mogelijk van die man vandaan. Een oceaan ertussen voelde een stuk veiliger.” Blinde paniek dus. Eenmaal terug in Nederland blijkt het niet eenvoudig om een verblijfsvergunning te krijgen.

Na een jarenlange worsteling worden Selina en haar ouders in 2012 ter uitzetting vastgezet in de Vrijheidsbeperkende

Locatie in Ter Apel. 12 weken zouden ze er maximaal mogen zitten, wordt Selina verteld. Het worden 3,5 jaar. Uitzetten blijkt niet binnen een paar maanden te regelen.

De Nederlandse autoriteiten moeten zaken doen met de Servische; Joegoslavië bestaat niet meer en de provincie waar de ouders zijn geboren is ingelijfd door Servië. Het ministerie in Belgrado zegt in 2013 dat de ouders toegelaten zullen worden; hun geboorteakten kloppen. Voor een laissez-passer kan Nederland zich wenden tot de ambassade in Den Haag. In maart 2015 worden de ouders daadwerkelijk uitgezet.

Selina kan echter niet mee met haar ouders; zij wordt níet toegelaten. De Serviërs vinden dat Selina niets met hun land van doen heeft. Terug naar de VS zit er ook niet in; ze is nooit Amerikaans staatsburger geworden. Een paar weken na de uitzetting van haar ouders wordt Selina op straat gezet.

Zo komt ze in mei 2015 bij INLIA terecht. Vanaf dat moment proberen de juristen van INLIA samen met de advocaat een doorbraak te bewerkstelligen. Ze gaan met Selina naar de ambassade, corresponderen met de Servische autoriteiten, sturen geboorteaktes en toelatingspapieren van de ouders mee, de geboorteakte van Selina zelf; zo'n twee jaar lang trekken ze alles uit de kast, maar niets helpt.

Selina voldoet niet aan de voorwaarden om het Servische staatsburgerschap aan te vragen, schrijven de Serviërs: ze is daar niet geboren en haar ouders hadden ten tijde van haar geboorte niet de Servische nationaliteit. Dat die nationaliteit destijds niet bestond, doet er niet toe. Selina blijft staatloos. “Ik mag niet blijven en ik kan niet weg.” Het is de zomer van 2018.

De opvang van INLIA is dan net onderdeel geworden van de

Alle zondagse vieringen vanuit de Eshof kunt u rechtstreeks of op een later tijdstip via internet beluisteren en op verschillende manieren opzoeken:

Ga naar de website van 'De Eshof': www.pgdeeshof.nl kijk bij “diensten en internet” (linker kolom) of het tabblad “liturgie”.

U kunt ook naar: www.kerkdienstgemist.nl dan naar provincie Gelderland en vervolgens naar Hoevelaken.

Landelijke Vreemdelingen Voorziening; een pilot waarin ook de Dienst Terugkeer&Vertrek een van de samenwerkingspartners is. De LVV is opgezet om oplossingen te creëren voor vreemdelingen in een anders uitzichtloze situatie. Precies voor gevallen als Selina dus.

INLIA en de advocaat vragen de DT&V om te bemiddelen met de Serviërs. De dienst doet in januari 2019 een poging. Maar ruim een jaar later is het nog steeds stil. Als de advocaat de DT&V in het voorjaar van 2020 weer vraagt naar de vorderingen, luidt het antwoord: als Selina nu eens een terugnameverzoek doet met haar geboortakte en die van haar ouders?

Selina weet niet wat ze hoort. Anderhalf jaar gewacht op bemiddeling, om te horen te krijgen dat ze moet doen wat ze allang heeft gedaan. Ze wordt er moedeloos van. De jurist van INLIA wijst er nog maar eens op dat aantoonbaar gedocumenteerd is gevraagd om terugname en dat de ambassade weigert. Wat kan Selina verder nog doen? Is er inmiddels eigenlijk geen sprake van een zogeheten 'buiten schuld'-situatie op grond waarvan Selina een verblijfsvergunning zou kunnen krijgen? Ze heeft immers alles geprobeerd om te vertrekken en is daar buiten haar schuld niet in geslaagd.

De DT&V vindt dat Selina nog niet alles heeft geprobeerd. Ze moet haar moeder vragen de Servische nationaliteit aan te vragen en in Servië te gaan wonen. Misschien zou dát helpen. Selina's ouders zijn echter allang doorgereisd naar Zweden en wonen daar. Haar moeder is erg ziek en krijgt in Zweden behandeling. "En dan moet je je bejaarde moeder deze vraag voorleggen", zegt Selina hoofdschuddend, "Pijnlijk."

Selina's moeder laat weten geen enkele behoefte te hebben om terug te gaan naar Servië of de Servische nationaliteit te verkrijgen. In juni 2020 vraagt de jurist de DT&V nogmaals: welke stap kan Selina nu nog zetten? Het is sindsdien andermaal stil gebleven.

Maar er is een ontwikkeling die hoop biedt: de Nederlandse regering heeft eind december, na jaren van voorbereiding, een wetsvoorstel tot vaststelling van staatloosheid ingediend. Dat is voor Selina mogelijk een stap naar een verblijfsvergunning.

De Raad van State en de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken adviseren namelijk om het wetsvoorstel aan te passen; bij de vaststelling van staatsloosheid zou ook verblijfsrecht moeten horen. Ook het VN-mensenrechtencomité heeft daar onlangs over geoordeeld. Als de Tweede Kamer het advies overneemt, is Selina na een lange weg eindelijk weer ergens thuis. Kan ze misschien weer in de ouderenzorg gaan werken. Ze durft het eigenlijk niet te dromen.

Colofon

Rondom 'de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken en verschijnt 10 keer per jaar.

De Rondom is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. De Rondom voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Redactie

Jan van de Kuilen, Ad Ritmeester en Inge Pie
Kopij inleveren bij: **rondomdeeshof@gmail.com**
of Gerstkamp 3; tel. 06-17183962

Distributie

Annie en Frans Hanse; tel 253 5288
email: anniehanse@hotmail.com

Inleverdata

Inleverdatum voor het maartnummer is

dinsdag 23 februari 2021

Inleverdatum voor het aprilnummer is dinsdag 30 maart 2021

Uw keuze: Rondom gedrukt en/of digitaal?

Normaal ontvangt u de gedrukte Rondom in grijsinten. U kunt er echter ook voor kiezen de Rondom digitaal in kleur te ontvangen. Zowel op papier als digitaal mag ook. Stelt u geen prijs op de Rondom, dan verwijderen we uw adres uit het bezorgbestand.

U kunt uw **keuze doorgeven of wijzigen** door dit aan de redactie kenbaar te maken of een mail te sturen aan **digitale.rondom@gmail.com**

Ondersteunt u het kerkblad al?

De Rondom wordt bekostigd uit giften van de lezers. Uw gift is welkom op IBAN: NL03 RABO 0373735375

t.n.v. Prot.Gemeente 'de Eshof' Rondom

Wij stellen een bijdrage van € 7,50 voor als u alléén de digitale Rondom ontvangt. Ontvangt u de gedrukte Rondom dan stellen wij een bijdrage van € 22,50 voor.

Rondom op de website

Op de website van 'de Eshof', **www.pgdeeshof.nl**, is een kleurenversie van de Rondom beschikbaar. Hierin zijn echter de privacygevoelige delen weggelaten.

Eshofberichten per mail?

In enkele gevallen (2 tot 4 keer per jaar) zou 'de Eshof' u graag per mail willen benaderen. Veel mensen hebben hun mailadres al doorgegeven.

In deze 'Coronaperiode' worden deze adressen ook gebruikt voor de wekelijkse nieuwsbrief.

Wilt u ook Eshofberichten per mail ontvangen en hebt u uw mailadres nog niet doorgegeven, dan kunt u daarvoor een mailtje sturen aan Lieske Duim.
email: **lieske.duim@pgdeeshof.nl**

Als Bloeidaalgroep ontmoeten we elkaar sinds het koud is niet meer in Bloeidaal. Een paar keer konden we te gast zijn bij Jan Scheijgrond en Eunice van Zomeren in Barneveld. Nu de lockdown is aangescherpt, zien we elkaar tijdelijk via Google Meet. Het is een beetje behelpen, maar beter dan niets!

*Met groet!
Ellie*

De Eshoftuin ontwaakt uit de winterslaap

We zijn weer van start gegaan. Terwijl iedereen uitkijkt naar de lente, steken wij met veel plezier weer de handen uit de mouwen, zodat het voorjaar zijn vruchten af kan werpen.

Eind januari troffen we een enorme berg mest aan, die we met z'n allen over het land verspreidden. Met kruiwagens reden we af en aan naar het extra stuk grond dat we er sinds begin dit jaar bij huren.

De komende weken staan in het teken van spitten. Jan, Janny en Janiet (echt waar) beginnen binnen met het voorzaaien. Laat de warmte nu ook maar buiten komen!

Fiets gezellig een keertje langs, er is nu nog geen oogst, maar gewoon voor een gezellig bezoekje, of om een keertje mee te helpen. Je bent van harte welkom.

In de wekelijkse nieuwsbrief staat eventuele actuele informatie. Zaterdagochtend van 10.00 uur tot 11.30 uur zijn wij in wintermaanden aanwezig.

*Namens de 'Eshoftuiniers'
Nelleke Kraaikamp*

Administratie

INGEKOMEN:

Mevr. L.G. Verschuur	Otwardplaats 2	wijk 3
Dhr. E.J. Reemst	Monshouwerlaan 76	wijk 4
Dhr. E. J. Kamphorst	Evert v. d. Veerlaan 20	wijk 5

VERHUISD:

Fam. Heining	'Sportweg 14	naar	Pastoorakker 31	wijk 1/3
--------------	--------------	------	-----------------	----------

OVERLEDEN:

Mevr. J.M. Verschuur – Kroes	Otwardplaats 2			wijk 3
Mevr. J. Smidt – Brouwer	Rozenhof 1		Barneveld	wijk 1
Dhr. H. van den Top	Veenlanden 6			wijk 7
Dhr. J. van Leijenhof	Hemelricplaats 14			wijk 3
Dhr. M. van Deuveren	Lindenhof 34			wijk 1

Adri Zijlstra
email: kerkelijkbureau@pgdeeshof.nl

De bloemen en/of attentie gingen deze maand naar:

Fam Hoksbergen	40 jaar getrouwd
Fam Braam	55 jaar getrouwd
Fam Schreuder	40 jaar getrouwd
Fam Bouw	12,5 jaar getrouwd
Fam v. Doorn	12,5 jaar getrouwd
Fam Ipenburg	12,5 jaar getrouwd
Fam Westerman	attentie
Mw Westein	Groet
Mw de Boer	Groet

UITVAART:

Dhr van Deuveren.

EN DE JARIGEN:

dhr v.d. Heuvel, mw Dirksen, mw Schuurman-Hess, dhr Schipper, mw Polhuis, dhr Barneveld, mw Reitsema, mw Berends, mw Nachenius, dhr Tadema, dhr Dijkstra, mw Oerlemans.

Groet Lies en Joke

Bloemen bij 70 en 75 jaar. Kaart bij 71-74 en 76-79 jaar. Vanaf 80 jaar elk jaar bloemen.

Bij 12 ½, 25, 40, 50, 55, 60 jarig jubileum bloemen.

Wie is wie

* N.B. Daar waar geen netnummer wordt vermeld, kunt u het netnummer 033 gebruiken

Kerkenraad

o Voorzitter	mw S. Wolters	Amendijk 10 Hooglanderveen	785 9914	gw.wolters@planet.nl
o Scriba	mw E. van Zomeren	Weth. Schimmellaan 24 Barneveld	06 4527 3050	evanzomeren@telfort.nl
o Notulist	mw J. Berends	Boekweitveld 50	298 7586	j.berends@kpnplanet.nl

Predikant	mw ds E. Boot	Julianalaan 55	258 0631	ellie.boot@hccnet.nl
Predikantsassistent	mw. N. Stoffelsen	Boekweitveld 60	06 2531 6748	nel.stoffelsen@kpnmail.nl
Pastoraal medewerkers	mw Y. de Gier-Jongejan	Dr. F.W. Klaarenbeeksingel 75	253 5071	yvonne.de.gier@kpnmail.nl
	mw J.T. Wicherink-van der Herberg	Julianalaan 53	253 5247	hannahwicherink@upcmail.nl
	mw P.A. van Rietschoten-Stehouwer	Ridderspoor 12	253 6389	nelvanrietschoten@gmail.com
	mw. B. van Heiningen-van Veldhuizen	Boekweitveld 1	253 5107	ina@veldhei.nl

Ouderlingen

o Wijk 1	vacature	aanspreekpunt: Yvonne de Gier	253 5071	yvonne.de.gier@kpnmail.nl
o Wijk 2	mw P.A. van Rietschoten-Stehouwer	Ridderspoor 12	253 6389	nelvanrietschoten@gmail.com
o Wijk 3	vacature	aanspreekpunt: Joke van der Klok	253 6277	joclock@hetnet.nl
o Wijk 4	vacature	aanspreekpunt: Jan Vogel	258 0779	j.vogelfonken@hotmail.nl
o Wijk 5	vacature	aanspreekpunt: Hannah Wicherink	253 5247	hannahwicherink@upcmail.nl
o Wijk 6	vacature	aanspreekpunt: Lenie van der Laan	253 6138	vanderlaanlenie@gmail.com
o Wijk 7	dhr J. Vogel	Tabakslaan 12	258 0779	j.vogelfonken@hotmail.nl
o Wijk 8 vacature	vacature	aanspreekpunt: Ina van Heiningen	253 5107	ina@veldhei.nl
o Wijk 9 vacature	vacature	aanspreekpunt: William Bouw	06 2509 1155	williambouw@gmail.com
o Oecumene	dhr J. Vogel	Tabakslaan 12	258 0779	j.vogelfonken@hotmail.nl
o Jeugdoudersling	dhr G.J. Duine	't Viertel 1	463 2324	gerwin.esther@kpnmail.nl

College van kerkrentmeesters

o Voorzitter	dhr H. Westein	ouderling	Andreaslaan 8	495 2339	westein@hetnet.nl
o Secretaris	dhr J. Beitler	ouderling	Nassaulaan 54	253 6531	secretaris.kerkrentmeesters@pgdeeshof.nl
o Exploitatie Kerkcentrum	mw M. van Wageningen-van Geer		Oosterdorpstraat 9	253 7049	mvanwageningen1@live.nl
o Collecte beheer	mw G.C.J. van Dasselaar-Schoonderbeek	ouderling	Tabaksschuur 7 Amersfoort	470 0634	kvandasselaar@hetnet.nl
o penningmeester	dhr W. Hospes		Huisstede 7	06 1087 0224	whospes@planet.nl
o administrateur	dhr H. Westein -interim -		Andreaslaan 8	495 2339	westein@hetnet.nl
o ledenadm.	dhr A. Zijlstra		Van Dedemlaan 9	253 4988	adri.zijlstra@upcmail.nl

College van diakenen

o Wijk 1	mw Q. Schipper-van Dieren	Lindenhof 36	06 2386 5276	quirina.schipper@kpnmail.nl
o Wijk 2	dhr N. van Rootselaar	Oosterdorpstraat 54	253 4038	n.rootselaar@chello.nl
o Wijk 3	dhr W. Bouw (voorzitter)	Veenslagenweg 53	06 2509 1155	williambouw@gmail.com
o Wijk 4	mw A. Bouw (penningmeester)	Veenslagenweg 53	06 5067 1506	anjabouw1@gmail.com
o Wijk 5	mw L. van den Heuvel	Klaprooslaan 36	06 4820 9303	j.heuvel31@upcmail.nl
o Wijk 6	mw S. Vogel-Fonken	Tabakslaan 12	258 0779	vogel.1@hccnet.nl
o Wijk 7	mw S. Vogel-Fonken	Tabakslaan 12	258 0779	vogel.1@hccnet.nl
o Wijk 8	mw W. Bakker-Beitler (secretaris)	Domstraat 2a Nijkerkerveen	245 7316	bakkerbeitler@kpnmail.nl
o Wijk 9	dhr W. Bouw	Veenslagenweg 53	06 2509 1155	williambouw@gmail.com

Diaconaal rentmeesters

	mw Q. Schipper-van Dieren	Lindenhof 36	06 2386 5276	quirina.schipper@kpnmail.nl
	dhr J. van de Kuilen	Grasmaat 4	253 6077	j.kuilen@upcmail.nl
	dhr W. van den Hoorn	Boekweitveld 90	253 7125	wvandenhoorn51@gmail.com
	mw S. Vogel-Fonken	Tabakslaan 12	258 0779	vogel.1@hccnet.nl

Contactpersonen

o Wijk 1	mw T. Braam	Kastanjelaan 7	253 4555	p.braam41@upcmail.nl
	mw L. Berle	Frans Tromplaan 7	253 5230	w.berle@kpnmail.nl
	mw M. Post	Nachtegaallaan 12	253 4036	tpost39@xs4all.nl
	vacature contactpersoon			
o Wijk2	mw P. van Bloemendaal-van de Pol	Akkermaalshout 11	06 2048 0176	opgezondevoet@gmail.com
	dhr en mw Kamphorst	Prikkebeenhof 15	06 5321 7265	
	mw J. Berends	Boekweitveld 50	298 7586	j.berends@kpnplanet.nl
o Wijk 3	mw J. van der Klok-Oerlemans	Hemelrickplaats 8	253 6277	joclock@hetnet.nl
	mw G. Zijlstra-Vrieswijk	Van Dedemlaan 9	253 4988	geertje.zijlstra@upcmail.nl
	mw L. ten Seldam	Spechtlaan 5	253 4765	lindy@innerchange.nl
o Wijk 4	mw E. Hofman-de Waard	Ibislaan 18	257 2459	ellenhofman@kpnplanet.nl
	mw A.M.(Inge) Pie-de Jong	Gerstkamp 3	06 1718 3962	jongdeam@gmail.com
	dhr C.J. van Rietschoten	Ridderspoor 12	253 6389	keesvanrietschoten@gmail.com

Wie is wie

* N.B. Daar waar geen netnummer wordt vermeld, kunt u het netnummer 033 gebruiken

o Wijk 5	mw L. van den Heuvel mw A. Hanse mw I. Aukema mw W. van Putten mw H. van Bree	Klaprooslaan 36 Dassenburcht 8 Julianalaan 74 Elzenlaan 40 Oosterdorpstraat 10	06 4820 9303 253 5288 253 5862 258 0950 06 1520 0499	j.heuvel31@upcmail.nl anniehansse@hotmail.com aukepaul@hotmail.com willemien@vputten.com hennyvanbree@hotmail.com
o Wijk 6	mw V. Lubbers-Thomas mw L.W.W. van der Laan mw E. van Deuveren mw S. Vogel-Fonken	Nassaulaan 20 Dr. F.W. Klaarenbeeksingel 65 Hogebrinkerweg 5 Tabakslaan 12	253 5503 253 6138 06 1211 0928 258 0779	lubberstthomas@planet.nl vanderlaanlenie@gmail.com mail@eljauitvaartverzorging.nl vogel.1@hccnet.nl
o Wijk 7	mw G. Rakhorst-van Tiel mw I. Beitler-Boshuizen mw K.G. (Rina)Dijkstra-Bruning	De Heerd 5 De Heerd 19 De Heerd 8	432 0624 253 5965 253 8664	gea.rakhorst@gmail.com beitler@kpnmail.nl dijkstra.ba@kpnplanet.nl
o Wijk 8	mw I. van Heiningen mw G. Zijlstra-Vrieswijk mw F.S. Kooistra-Timmer dhr W. van den Hoorn	Boekweitveld 1 Van Dedemlaan 9 Ridderspoor 69 Boekweitveld 90	253 5107 253 4988 253 6078 253 7125	ina@veldhei.nl geertje.zijlstra@upcmail.nl riakooistra50@gmail.com wvandenhoorn51@gmail.com
o Wijk 9	mw A. Bernhard mw W. Dijkstra dhr W. Bouw	Huijgenserf 52 Weidelaan 10 Veenslagenweg 53	06 2025 3310 253 5361 06 2509 1155	willemien.dijkstra@versatel.nl williambouw@gmail.com

ADRESSEN

Kerkgebouw	De Eshof	De Veenslag 16	253 4790
Zalenverhuur	mw A.G.H. Schuurman-Gosseling	Postadres:	De Veenslag 16, 3871 NG Hoevelaken
Ledenadministratie	dhr A. Zijlstra	Klaprooslaan 39	253 4547
Hoofdkoster	dhr A. Lekkerkerker	Van Dedemlaan 9	253 4988
Coördinatie kinderdienst	mw H. van Rootselaar	Nassaulaan 9	253 5508
Cantorij	dhr E. Veldhuizen	Nassaulaan 46	06 5231 2564
Oppasdienst	mw L. Borgdorff	Stoutenburgerlaan 14	253 6403
Autodienst	mw A. Hanse	Asterlaan 34	06 2676 1006
Geluidstechniek	dhr J. Vogel	Dassenburcht 8	253 5288
Kerkblad Rendom 'de Eshof'	dhr J. van de Kuilen	Tabakslaan 12	258 0779
Penningmeester Rendom a.i.	dhr H. Westein	Grasmaat 4	253 6077
Webmaster	mw A.M.(Inge) Pie-de Jong	Andreaslaan 8,	495 2339
Redactie-website	dhr. M. de Vries/ mw A.M.(Inge) Pie-de Jong	Gerstkamp 3	06 1718 3962
Liturgische Vormgeving:	mw B. de Rijke	Ibislaan 3	redactie-website@pgdeeshof.nl
Bloemendienst	mw E. Lekkerkerker-Wildeman	Nassaulaan 9	06 2197 7106
Coördinator koffiedienst	mw J. van de Klok	Hemelricplaats 8	253 5508
Z.W.O.-groep	mw. A. Baas-Colenbrander	Havikshorst 20	253 6277
Oec. Coördinatie Groep	dhr G.J. Duine	't Viertel 1	253 4123
B.A.K.	dhr J. Vogel	Tabakslaan 12	463 2324
Coördinatie catechisatie	dhr A. van de Pol	Lenard Dirckslaan 14	258 0779
Vrijwilligerscoördinator	mw J. van de Kamp	Willem de Zwijgerlaan 1	253 4263
Activiteitengroep „De Eshof“	mw L. Duim-Koolstra	Irenepad 6	461 1219
Commissie vorming	mw S. Vogel-Fonken	Tabakslaan 12	253 8340
en toerusting	mw L. van het Ende	Koolmeeslaan 2	258 0779
			253 7398

REKENINGNUMMERS

Protestantse Gemeente 'de Eshof'		NL25 RABO 0373735367	
t.n.v. Prot. Gemeente 'de Eshof'			
Collectemunten	mw J. van Dasselaar	NL30 RABO 0382204735	470 0634
Diakonie 'de Eshof'			
Penningmeester	mw A. Bouw	NL93 RABO 0302214976	06 5067 1506
Administratie	dhr N. van Rootselaar		
Z.W.O.-groep			
Penningmeester	mw A. Bouw	NL49 RABO 0302263977	06 5067 1506
Administratie	dhr N. van Rootselaar		
Bloemenfonds	mw E. Lekkerkerker-Wildeman	NL66 RABO 0302213813	253 5508
Kerkblad Rendom 'de Eshof'		NL03 RABO 0373735375	

